

75 let – stařík ?

Nikoli, tento pán rozhodně ne!

Píše se rok 1945, oslavy konce 2. světové války ještě neutichly a již je na řadě další neméně významná. Totiž 17.5.1945 spatřil světlo světa malý Václav, v malé vesničce Žďár okres Klatovy. Jestliže tápete, kde to je, pak vězte že já také. Prostě šumavské předhůří. Takže krásná krajina, téměř samoty, divá zvěř a hluboké lesy, v nichž musí mít člověk velice dobrou orientaci. Václav se velice rychle učil. Když se někdy při lesních průzkumech zapomněl a začalo se smrákávat, utíkal a utíkal, nevědomky že trénuje na svoji pozdější zálibu. Fotbalový útočník. Propracoval se až do vyšších soutěží, téměř do těch nejvyšších. Ovšem život šel dál, sil ubývalo a Václav zjistil že musí objevit jinou zálibu. Co by to mohlo být když je zrovna v hlubokých lesích? Ano myslivost a ochrana přírody. Nemeškal a okamžitě se od roku 1977 zapojil do této činnosti. Na okraji Doupovských hor ve vesničce Buškovice. Do našich končin ho kroky zavedly před 15 lety. Zde již prožil a zažil mnoho příjemného, chová své oblíbené drsnosrsté jezevčíky, neustále trénuje sourozence Kučerovi v trubačství, mimochodem on sám je samouk a velice zdatný. Troufám si říct že kozojedská honitba ho učarovala v mnoha směrech. Nejen že stále chodí na lesní brigády, myslivecké jsou pro něj samozřejmostí, má největší krmelec v okolí, v každé roční době a za každého počasí vyráží s kamarádem Václavem Slámou minimálně jednou týdně do honitby i s jejich chlupatými kamarády, ale dokáže v jeho letech ještě i předběhnout déšť. A má z toho velikou radost. Nakonec si odpovězte sami na otázku : 75 – je to již opravdu stáří ??? Kdybyste tápali tak se zeptejte Václava Trocha, jistě Vám rád odpoví. A závěr? Všichni ho znáte. Přání a poděkování, jsme rádi, že jsi mezi námi a dlouho ještě buď.

České myslivosti zdar.

Vladimír Hykyš hospodář MS

